

[Vagn Bro.]

ligheds synspunkt, at denne institution er vokset op til at blive et såre gavnligt og virkningsfuldt led i Danmarks konstitution, og dette skyldes først og fremmest selve ombudsmanden, denne betydelige nordiske retslærde, og hans tilrettelæggelse af arbejdet. Man kan vist nok føje til, at dette arbejde sker efter det gamle ords anvisning: *suaviter in modo, fortiter in re.*

Når jeg har tilladt mig at sige disse ord, er det, fordi det nu er sidste gang, jeg får lejlighed til at udtale mig om ombudsmandens beretning, og jeg tillader mig i al beskedenhed at sige, at jeg betragter denne institution, som blev indført ved den sidste grundlovsændring, som en overmåde vigtig tilføjelse til forfatningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:

„Folketinget tager folketingets ombudsmands beretning for året 1962 til efterretning“,

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Lovforslaget (nr. 86) findes i tillæg A. sp. 947, fremsættelsen i tidenden sp. 2668).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Lovforslaget om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut er en forlængelse af loven af 12. marts 1955 og den noget ændrede lov af 5. juni 1959. Jeg kan på mit partis vegne

give forslaget min bedste anbefaling og ønsker ikke, dersom der ikke stilles direkte krav herom, forslaget behandlet i udvalg. Realkreditinstitutets virksomhed må imidlertid ses i forbindelse med det af folketinget netop vedtagne lovforslag om Færøernes investeringsfond, hvorfor det vil være rimeligt her ved første behandling at knytte nogle kommentarer til det foreliggende lovforslag.

Mens investeringsfonden på de 60 mill. kr. i første række skal tage sig af investeringer i kraftværker samt havne-, vej- og tunnelbyggeri, og der sideløbende hermed også er sørget for tilstrækkelige investeringsmuligheder i private erhvervsvirksomheder, gælder det for realkreditinstituttet, at det fortsat tager sig af finansieringen af fiskerflåden. I tiden siden 1955 har realkreditinstituttet udført et skelsættende arbejde til gavn for fiskerne og den færøske befolkning.

Der ydes 10-årige lån indtil 50 pct. af vurderingssummen, og instituttet er bemyndiget til at udstede gældsbeviser eller ihændehaveobligationer til finansiering af dets udlånsvirksomhed. Mens der i de første år fordredes 20 pct. i egenkapital, har man ved lovændringen i 1959 kun fordret 10 pct. Nedsættelsen af kravet til egenkapital er blevet modsvaret af større lån, fra 15 og op til 20 pct., henholdsvis fra fiskeribanken og ved udlån med garanti fra landsstyret. Nedsættelsen af kravet til egenkapitalen skal ses i relation til de meget kostbare investeringer. Således koster de to store trawlere ca. 6 mill. kr., ligesom de nye og meget brugbare langlineskibe koster ca. 1,4 mill. kr., hvilket stiller krav om en egenkapital på 900.000 kr. for trawlerne og på 140.000 kr. for lineskibene. Gennem de 9 år, instituttet har virket, er der investeret over 100 mill. kr. i fiskerflådens fornyelse; heraf har instituttet udlånt godt halvdelen. Ca. 50 pct. af fiskerflåden er fornyet i disse år. Der er ikke tale om nogen egentlig forøgelse i antal, men om en fornyelse, der betyder en stærkere og mere rationel drift. Der er